

C-279/23. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2023. április 28.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Sąd Rejonowy Katowice – Zachód w Katowicach (Lengyelország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. március 7.

Felperes:

Skarb Państwa – Dyrektor Okręgowego Urzędu Miar w K.

Alperes:

Z. sp.j.

ANONIMIZÁLT VÁLTOZAT

[omissis]

V É G Z É S

2023. március 7.

A Sąd Rejonowy Katowice – Zachód w Katowicach, II Wydział Cywilny (katowicei Wschód w Katowicach kerületi bíróság, második polgári osztály, Lengyelország) [omissis]

[omissis]

a Dyrektor Okręgowego Urzędu Miar w K. (K.-i regionális mérésügyi hivatal igazgatója, Lengyelország) által képviselt Skarb Państwa (államkincstár) felperes

és a C.-i székhelyű Z. spółka jawna alperes [közötti],

fizetés teljesítése tárgyában [folyamatban lévő jogvitában]

Katowicében 2023. március 7-én tartott tárgyaláson

[omissis]

a következőképpen határozott:

1. előzetes döntéshozatal céljából az Európai Unió Bírósága elé terjeszti a következő kérdést:

Ellentétes-e a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikkének (1) bekezdésével az a nemzeti szabályozás, amely szerint a nemzeti bíróság elutasíthatja az e rendelkezésben említett behajtási költségek megtérítése iránti keresetet azzal az indokkal, hogy az adós fizetési késedelme nem volt jelentős, illetve azzal az indokkal, hogy a követelés összege, amelynek megfizetésével az adós késedelembe esett, csekély volt?

2. [omissis] az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés megválaszolásáig az ügyben felfüggeszti az eljárást.

INDOKOLÁS

I. A kérdést előterjesztő bíróság

- 1 [omissis] [A kérdést előterjesztő bíróság előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésével kapcsolatos hatáskörét igazoló indokolás]
- 2 A kérdést előterjesztő bíróság tehát olyan bíróság, amely az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikkének második mondata alapján jogosult előzetes döntéshozatal céljából kérdést előterjeszteni.

II. Az ügyben alkalmazandó nemzeti rendelkezések tartalma

- 3 A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet [omissis] (a továbbiakban: 2011/7/EU irányelv) az ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych [omissis] (a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó túlzott késedelmek elleni fellépésről szóló, 2013. március 8-i törvény, a továbbiakban: a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó indokolatlan késedelmek elleni fellépésről szóló törvény) ültette át a lengyel jogrendbe.
- 4 A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó indokolatlan késedelmek elleni fellépésről szóló törvény értelmében:
- 5 2. cikk

E törvény rendelkezéseit azokra a kereskedelmi ügyletekre kell alkalmazni, amelyek kizárólagos felei:

- 1) az ustawa z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (a vállalkozói jogról szóló, 2018. március 6-i törvény) rendelkezései értelmében vett vállalkozók;
- 2) a vállalkozói jogról szóló, 2018. március 6-i törvény 6. cikkének (1) bekezdésében említett tevékenységet folytató jogalanyok.
- 3) az ustawa z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (a közbeszerzésekről szóló, 2019. szeptember 11-i törvény) 4., 5. cikkében és 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt jogalanyok [omissis];
- 4) szabadfoglalkozású személyek;
- 5) külföldi vállalkozók telephelyei és képviseletei;
- 7) az Európai Unió tagállamainak és az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) tagállamainak, azaz az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes felek vagy a Svájci Államszövetség vállalkozói.

6 4. cikk

A jelen törvény alkalmazásában:

- 1) kereskedelmi ügylet: olyan szerződés, amelynek tárgya ellenérték fejében történő termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás, ha a 2. cikkben említett felek a szerződést az általuk folytatott tevékenységgel összefüggésben kötik meg;
- 1a) pénzbeli ellenszolgáltatás: áruk értékesítésének vagy szolgáltatások nyújtásának kereskedelmi ügylet keretében járó ellenértéke;
- 2) közjogi jogalany: az ustawa z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (a közbeszerzésekről szóló, 2019. szeptember 11-i törvény) 4. cikkében foglalt jogalanyok;

7 6. cikk

1. Amennyiben a kereskedelmi ügyletben részt vevő felek szerződésükben nem állapítottak meg fizetési határidőt, a hitelező külön fizetési felszólítás nélkül jogosult a törvényes késedelmi kamatra a szolgáltatás általa történő teljesítésétől számított 30 nap elteltével a fizetés napjáig terjedő időszakra vonatkozóan. A 9. cikk 1. bekezdésében említett esetben a 30 nap leteltét a teljesítés ellenőrzése befejezésének időpontjától kell számítani.

8 7. cikk

1. Azon kereskedelmi ügyletek kivételével, amelyekben az adós egy közjogi jogalany, a hitelező külön fizetési felszólítás nélkül – kivéve, ha a felek magasabb kamatlábban állapodtak meg – jogosult a törvényes késedelmi kamatra az ellentérték esedékessége és teljesítése közötti időszakra vonatkozóan, amennyiben teljesülnek az alábbi együttes feltételek

- 1) a hitelező teljesítette kötelezettségeit;
- 2) a hitelező a szerződésben meghatározott határidőn belül nem kapta meg az ellenértéket.

9 8. cikk

1. Azon kereskedelmi ügyleteknél, amelyekben az adós közjogi jogalany, a hitelező felszólítás nélkül jogosult a kereskedelmi ügyletekben bekövetkező késedelemhez kapcsolódó törvényes kamatokra a pénzbeli szolgáltatás esedékessé válásának napjától a kifizetés napjáig terjedő időszakra, ha a következő feltételek együttesen teljesülnek:

- 1) a hitelező teljesítette a szolgáltatását;
- 2) hitelező a szerződésben meghatározott határidőn belül nem kapta meg az ellenértéket.

10 10. cikk

1. A hitelező azon naptól kezdve, amikor megszerzi a 7. cikk (1) bekezdése vagy a 8. cikk (1) bekezdése szerinti kamatokra való jogosultságot, jogosult arra, hogy az adóstól felszólítás nélkül a behajtási költségeikért az alábbi összegeknek megfelelő kártérítést kapjon:

- 1) 40 euró – amennyiben a pénzbeli ellenszolgáltatás értéke nem haladja meg az 5000 zlotyt (PLN);
- 2) 70 euró – amennyiben a pénzbeli ellenszolgáltatás értéke meghaladja az 5000 PLN-t, de nem haladja meg az 50 000 PLN-t;
- 3) 100 euró – amennyiben a pénzbeli ellenszolgáltatás értéke 50 000 PLN, vagy azt meghaladja.

1a. A megtérítés 1. bekezdésben említett összegét az euró Narodowy Bank Polskinak (lengyel nemzeti bank) a pénzfizetés esedékessé válásának hónapját megelőző hónap utolsó munkanapján érvényes középárfolyamának alapulvételével kell megállapítani.

2. A hitelező az 1. bekezdésben említett összegen felül megfelelő kártérítésre jogosult a nála felmerült és az említett összeget meghaladó fennmaradó behajtási költség miatt.

11 Az Ustawa z dnia 23.04.1964 r. Kodeks cywilny (polgári törvénykönyvről szóló, 1964. április 23-i törvény) [omissis] értelmében:

12 5. cikk

A jogosult nem gyakorolhatja jogát e jog társadalmi-gazdasági céljával és a társadalmi együttélés szabályaival ellentétes módon. A jogosult ezen cselekménye vagy mulasztása nem tekinthető a szóban forgó jog gyakorlásának, és nem élvezhet védelmet.

III. Az ügy tényállása

13 A kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő ügyben részt vevő felek:

14 Felperes: A Dyrektor Okręgowego Urzędu Miar w K. (K.-i regionális mérésügyi hivatal igazgatója, Lengyelország) által képviselt államkincstár. A felperes a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó indokolatlan késedelmek elleni fellépésről szóló törvény 2. cikkének (3) bekezdésében említett jogalany. A kérdést előterjesztő bíróság kifejtje, hogy a jelen ügyben a felperes az „államkincstár”, amelyet a „K.-i regionális mérésügyi hivatal igazgatója” képvisel. [omissis] [A felperes jogi személyiségére és perképeségére vonatkozó adatok].

15 A K.-i regionális mérésügyi hivatal tevékenysége keretében mérőműszerek kalibrálásával kapcsolatos szolgáltatásokat nyújt.

16 Alperes: A.C.-i székhelyű Z. spółka jawna. Az alperes közkereseti társaság és a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó indokolatlan késedelmek elleni fellépésről szóló törvény 2. cikkének 1. pontja értelmében vett vállalkozó. Az általa folytatott gazdasági tevékenységgel kapcsolatban rendszeresen veszi igénybe a felperes által nyújtott szolgáltatásokat.

17 A felperes azt kéri, hogy az alperest kötelezzék 80 eurónak megfelelő lengyel zlotyra (PLN) átszámított összegnek és a lengyel jogban előírt kamatoknak a megfizetésére. A felperes jelezte, hogy a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó indokolatlan késedelmek elleni fellépésről szóló törvény 7. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában említett behajtási költségek megtérítését kétszer, külön-külön 40 euró összegben kéri. A követelés abból ered, hogy az alperes kétszer késedelmesen fizetett a nyújtott szolgáltatásokért. Az alperes állítólag 20 napot késett 246 PLN (mintegy 55 euró) kifizetésével, és 5 napot 369 PLN (mintegy 80 euró) megfizetésével.

18 Az alperes a kereset elutasítását kérte, és arra hivatkozott, hogy az adós fizetési késedelve nem volt jelentős, és hogy a követelés összege, amelynek megfizetésével az adós késedelembe esett, csekély volt. Hangsúlyozta, hogy a múltban az alperes legalább 39 alkalommal esett késedelembe a felperes által nyújtott szolgáltatásokért járó ellenérték kifizetésével [omissis] [a felperes szervezeti felépítésére vonatkozó adatok]. E késedelmek kapcsán a felperes több

alkalommal perelte az alperest a behajtási költségek megtérítése iránt, és a bíróságok minden esetben elutasították a keresetet azzal az indokkal, hogy az adós fizetési késedelme nem volt jelentős, illetve azzal az indokkal, hogy a követelés összege, amelynek megfizetésével az adós késedelembe esett, csekély volt.

- 19 A legalább 39 alkalommal bekövetkezett fizetési késedelem ellenére a felperesnek soha nem sikerült elérnie, hogy az alperes megtérítse a behajtási költségeket.

IV. Az Európai Unió jogának rendelkezései és az alapeljárásban alkalmazandó nemzeti szabályozás közötti kapcsolat

- 20 A 2011/7/EU irányelv előírja, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hitelező jogosult legyen az adóstól a behajtási költségekért legalább 40 euró összegű kártérítés (a továbbiakban: kártérítés) megfizetését követelni, ha olyan ügyletben válik esedékessé a késedelmi kamat:

- a) amelyben a hitelező és az adós is vállalkozó;
- b) amelyben a hitelező vállalkozó, az adós pedig hatóság.

- 21 A lengyel jog ezzel szemben úgy rendelkezik, hogy a hitelező jogosult az adóstól a behajtási költségekért 40 és 100 euró közötti összegű kártérítés megfizetését követelni, ha olyan ügyletben válik esedékessé a késedelmi kamat:

- a) amelyben a hitelező és az adós is vállalkozó;
- b) amelyben a hitelező vállalkozó, az adós pedig hatóság;
- c) amelyben a hitelező hatóság, az adós pedig vállalkozó.

- 22 A lengyel jog tehát a c) pontban leírt helyzetre is kiterjeszti a kártérítésre való jogosultságot. A jelen ügy tényállása pontosan megfelel a c) pont szerinti helyzetnek. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a 2011/7/EU irányelv nem alkalmazható, és az ügy nem kapcsolódik az uniós joghoz. A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a lengyel jogalkotó szándéka az volt, hogy a kártérítés pontosan azonos feltételek mellett járjon, függetlenül attól, hogy az a), a b) vagy a c) helyzet áll-e fenn. Ez azt jelenti, hogy annak értékelése érdekében, hogy a kérdést előterjesztő bíróság elutasíthat-e kártérítés megfizetése iránti keresetet azzal az indokkal, hogy az adós fizetési késedelme nem volt jelentős, vagy azzal az indokkal, hogy a c) helyzetben a követelés összege, amelynek megfizetésével az adós késedelembe esett, csekély volt, meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság elutasíthatja-e az ilyen keresetet az a) vagy a b) helyzetben. Ehhez viszont értelmezni kell az uniós jogot, mivel az a) és b) helyzetről a 2011/7/EU irányelv kifejezetten rendelkezik.

- 23 Meg kell jegyezni, hogy az Európai Unió Bírósága már több alkalommal kimondta, hogy hatáskörrel rendelkezik az uniós jogi rendelkezésekre vonatkozó,

előzetes döntéshozatal iránti kérelmekről való döntésre olyan helyzetekben, amikor az alapeljárás tárgyát képező tények nem tartoznak ugyan közvetlenül az uniós jog hatálya alá, ám az említett rendelkezéseket a nemzeti jog alkalmazandóvá teszi, amely jog a tisztán belső helyzetekre adott megoldásaira nézve az uniós jog által nyújtott megoldásokhoz igazodott. Ilyen esetben a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében egyértelmű európai uniós érdek, hogy a jövőbeli eltérő értelmezések elkerülése érdekében egységesen értelmezzék az uniós jogból vett rendelkezéseket vagy fogalmakat, függetlenül attól, hogy milyen körülmények között alkalmazzák őket (lásd: Allianz Hungaria Biztosító és társai ítélet, C-32/11, EU:C:2013:160, 20. pont; FNV Kunsten Informatie en Media ítélet, C-413/13, EU:C:2014:2411, 18. pont; Maxima Latvija ítélet, C-345/14, EU:C:2015:784, 12. pont).

V. Azok az okok, amelyek miatt a kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei merültek fel az uniós jog értelmezésével kapcsolatban

- 24 A lengyel bíróságok állandó ítélkezési gyakorlata, hogy a kártérítés megfizetésére irányuló kereseteket elutasítják azzal az indokkal, hogy az adós fizetési késedelme nem volt jelentős, illetve azzal az indokkal, hogy a követelés összege, amelynek megfizetésével az adós késedelembe esett, csekély volt. A keresetet minden esetben a polgári törvénykönyv 5. cikke alapján utasítják el, amelynek szövegét a fentiekben idéztük. A lengyel bíróságok ugyanis megállapítják, hogy a kártérítés megfizetésének követelése ilyen helyzetekben „ellentétes a társadalmi együttélés szabályaival” (ez egy lengyel jogi kifejezés, amely hasonló jelentéssel bír, mint az „erkölcstelen”, az „elítélendő” és a „jóerkölcsbe ütköző” kifejezések).
- 25 A fenti ítélkezési gyakorlat a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság, Lengyelország) 2015. december 11-i határozata [omissis] indokolásának egyetlen mondatával kezdődött. E határozatban a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) kimondta, hogy a bíróságoknak minden esetben meg kell vizsgálniuk, hogy a hitelező a kártérítés megfizetésének követelésével nem a társadalmi együttélés elveivel ellentétes módon jár-e el.
- 26 Noha a bíróságok ítélkezési gyakorlata e tekintetben eltér, az ítélkezési gyakorlat kérdést előterjesztő bíróság általi elemzéséből az következik, hogy a lengyel bíróságok általában abból indulnak ki, hogy a követelés összege, amelynek megfizetésével az adós késedelembe esett, nem jelentős, ha az nem haladja meg a 100–300 eurónak megfelelő PLN-re átszámított összeget. Ugyanakkor a lengyel bíróságok úgy vélik, hogy a követelés teljesítésének késedelme csekélynek tekintendő, ha az nem haladja meg a 2–6 hetet. Ennek során nem szükséges, hogy a „társadalmi együttélés szabályaival fennálló ellentét” mindkét feltétele egyszerre teljesüljön. A lengyel bíróságok még abban az esetben is, ha a követelés összege, amelynek megfizetésével az adós késedelembe esett, jelentős volt, azonban a késedelem csekély mértékű volt, általában elutasítják a kártérítés megfizetésére irányuló keresetet. Hasonlóképpen, ha a késedelem jelentős, azonban az összeg csekély volt, a lengyel bíróságok szintén általában elutasítják az ilyen kereseteket.

- 27 A lengyel bíróságoknak a kérdést előterjesztő bíróság által ismertetett ítélezési gyakorlatát tökéletesen illusztrálja a fentiekben ismertetett, szóban forgó ügyben felperesként és alperesként szereplő jogalanyok közötti jogviták története. Az alperes legalább 39 alkalommal késedelmesen fizette ki a felperesnek az ellenértéket, azonban ennek ellenére a lengyel bíróságok soha nem kötelezték az alperest arra, hogy fizessen kártérítést a felperes részére.
- 28 A jelen ügy vizsgálata során a kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei merültek fel azzal kapcsolatban, hogy összeegyeztethető-e a 2011/7/EU irányelvvel az a nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi a kártérítés megfizetése iránti keresetnek a fentiekben ismertetett okok alapján történő elutasítását.
- 29 A kérdést előterjesztő bíróság kételyei a következő hat okra vezethetők vissza:
- 30 Először is, a 2011/7/EU irányelv nem tesz kivételt az alól a szabály alól, hogy a hitelezőt az adós késedelme esetén kártérítés illeti meg. Ezekről a kivételekről csak a nemzeti jog rendelkezik. Ugyanakkor ezek a kivételek nem védenek olyan alapvető értékeket, amelyek nem egyeztethetők össze a kártérítés megfizetésének kötelezettségével. Éppen ellenkezőleg, a fő indok, amely miatt ezeket a kivételeket előírják, az a Lengyelországban (és bizonyára néhány más tagállamban is) elterjedt szokás, hogy a kisebb összegű kifizetések teljesítésére késedelmesen kerül sor, különösen a gazdasági életben. Következésképpen a lengyel bíróságok arra a következtetésre jutottak, hogy az a hitelező, aki figyelmen kívül hagyja a kisebb késedelmek elfogadásának e szokását, és kártérítést követel, a társadalmi együttélés szabályaival ellentétesen jár el. A kisebb késedelmek elfogadásával kapcsolatos szokás védelme azonban a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint nem olyan lényeges érték, amely alkalmas lenne annak igazolására, hogy a nemzeti jogban kivételt vezessenek be a 2011/7/EU irányelvben előírt egyértelmű, pontos és feltétlen szabály alól.
- 31 Másodszor, a lengyel jogban előírt azon szabály alóli kivételek, hogy a hitelezőt kártérítés illeti meg, ellentétesek a 2011/7/EU irányelv (12) preambulumbekzdésében rögzített céljával. E preambulumbekzdés szerint „[e] folyamat visszafordításához és a fizetési késedelem előnytelenné tételéhez a pontos fizetés kultúrájára való határozott váltás szükséges, ideértve, hogy a kamat felszámítására való jog kizárása mindig súlyosan hátrányos [helyesen: nyilvánvalóan tisztességtelen] szerződési feltételnek vagy gyakorlatnak minősüljön. Ez a váltás a fizetési határidőkre és a hitelezőknek a felmerült költségeikért járó kártérítésre vonatkozó különleges rendelkezések bevezetését is magában foglalja, és többek között azt, hogy a behajtási költségek megtérítéséhez való jog kizárását tekintsek súlyosan hátrányosnak [helyesen: és többek között azt is, hogy vélelmezni kell a behajtási költségek megtérítéséhez való jog kizárásának nyilvánvaló tisztességtelenségét].” A lengyel jogban előírt kivételek és a bevezetésük alapját képező célok ellentétesek az irányelvek céljával, amely a „pontos fizetés kultúrájának” megteremtése. A kártérítés megfizetésének kötelezettsége alóli kivételek nem annyira a „pontos fizetés kultúrájának” megteremtését szolgálják, hanem inkább a késedelmes fizetés elfogadásának

kultúráját állandósítják. Ezek a kivételek tehát az uniós jog hatékony érvényesülésének (*effet utile*) gyengítését eredményezik, és mint ilyenek, azzal ellentétesek.

- 32 Harmadszor, a kártérítés megfizetésének kötelezettsége alóli kivételek illuzórikussá teszik a 2011/7/EU irányelv fent hivatkozott (12) preambulumbekzdésében foglalt szabályt, amely szerint „vélelmezni kell a behajtási költségek megtérítéséhez való jog kizárásának nyilvánvaló tisztességtelenségét”. A lengyelországi vállalkozóknak nem kell a szerződésekbe olyan záradékokat alkalmazniuk, amelyek kizárják a behajtási költségek megtérítéséhez való jogot abban a helyzetben, amikor az adós fizetési késedelme nem volt jelentős, vagy ha a követelés összege, amelynek megfizetésével az adós késedelembe esett, csekély volt, mivel az ilyen kártérítéshez való jog kizárása belekerült a lengyel bíróságok ítélezési gyakorlatába.
- 33 Negyedszer, a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a kártérítés megfizetésének kötelezettsége éppen azokban az ügyekben a leginkább releváns, amelyekben az adós fizetési késedelme nem volt jelentős, vagy a követelés összege, amelynek megfizetésével az adós késedelembe esett, csekély volt. A lengyel bíróságok ítélezési gyakorlatában időnként felmerül az az érv, hogy olyan helyzetekben, amikor a tartozás kis összegű – pl. 100–300 eurónak megfelelő összegről van szó –, az, hogy adós fizetési késedelem miatt 40 eurónak megfelelő összeg megfizetésére köteles, túlzott szankciónak minősül. A kérdést előterjesztő bíróság szerint az uniós jogalkotó mindenekelőtt az ilyen ügyeket szem előtt tartva írta elő a kártérítés megfizetésének kötelezettségét. Azokban az ügyekben, amelyekben az adós késedelme jelentős vagy a követelés összege nagy, az adós magas, gyakran több ezer vagy akár több százezer eurós kamatot köteles fizetni. Ezekben a helyzetekben a 40 euró összegű kártérítés megfizetésére vonatkozó kötelezettség a kötelezettre egyáltalán nem hat ösztönzően. Ennek ellenkezője igaz azokra a helyzetekre, amikor az adós fizetési késedelme nem volt jelentős, és a követelés összege, amelynek megfizetésével az adós késedelembe esett, csekély volt.
- 34 Ötödször, a 2011/7/EU irányelv célja a teljes belső piacon tapasztalható késedelmes fizetések leküzdése (a 2011/7/EU irányelv (36) preambulumbekzdése). E cél elérése érdekében az uniós jogalkotó egységes szabályokat írt elő a kártérítéshez való jog hitelezők általi megszerzésére vonatkozóan. A kártérítéshez való jogosultság megszerzésére vonatkozó szabályok azonban nem lesznek egységesek, és így nem lesznek összhangban az irányelv alkotóinak szándékával, ha egyes tagállamok a kártérítés megfizetésének kötelezettsége alóli saját, az irányelvből nem következő kivételeket vezetnek be.
- 35 Hatodszor, az eljárási autonómia elvének nincs jelentősége annak vizsgálata szempontjából, hogy összeegyeztethető-e az uniós joggal a nemzeti jog olyan szabálya, amely lehetővé teszi a kártérítés megfizetése iránti keresetnek az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésben említett okokból történő elutasítását. A polgári törvénykönyv 5. cikke, amelyen az ilyen kereset elutasítása

alapul, anyagi jogi, nem pedig eljárásjogi szabály. Azok a bíróságok, amelyek elutasítják a kártérítés megfizetése iránti keresetet, ezt nem formai okokból teszik, hanem azért, mert álláspontjuk szerint a keresetnek nincs anyagi jogi alapja, azaz a felperest egyáltalán nem illeti meg az általa érvényesített követelés.

VI. A felek előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéssel kapcsolatos álláspontja

36 [omissis] [az eljárásra vonatkozó adatok]

VII. Az eljárás felfüggesztése

37 [omissis] [az eljárásra vonatkozó adatok]

MUNKADOKUMENTUM